

AGRUPACIÓ DE PARRÒQUIES d'OLOT

Sant Esteve, Sant Cristòfor les Fonts,
Sant Pere Màrtir, Sant Roc, Batet, Riudaura,
Santa Pau, La Cot i El Sallent

SUPLEMENT PARROQUIAL

3 d'agost del 2025

Nº 2050

Posar-se en camí és un gest típic dels qui cerquen un sentit a la vida. El pelegrinatge a peu afavoreix molt el redescobriment del valor del silenci, de l'esforç, de l'essencial.

Vigileu! Guardeu-vos de tota ambició de posseir riqueses!

PREGÀRIA

Lc 12, 13-21

Tot això que volies guardar-te, de qui serà?

Lc 12, 13-21

Senyor Jesús, avui ens convides a fer-nos rics als ulls de Déu i demanes que ningú es dediqui a reunir tresors per a ell mateix.

Dona'ns la saviesa del cor que ens faci aprendre a usar bé tot el que has posat a les nostres mans.

Que sapiguem
usar de tal manera
els béns de la naturalesa
que a ningú li falti el necessari,
i que puguem garantir una vida digna
a les generacions que han de venir.

Ajuda'ns a saber compartir
i a viure l'alegria de la generositat.

BÉNS MATERIALS I VERITABLES RIQUESSES

Potser haurem sentit o haurem fet algun comentari semblant a aquest: *"només hi ha dues coses importants: viure i guanyar diners. Però el fumut és que no es poden fer les dues coses al mateix temps. N'hi ha molts que han desat la vida en un racó i s'han llençat a fer peles"*.

Aquestes enraonies són força tristoies. És clar que es pot pensar el que es vulgui. Però és bo de pensar allò que millor pugui ajudar a viure. Si vivim centrats en els interessos i l'utilitarisme, en tot allò que el "déu-diner" (també el "déu-prestigi", i tants "falsos déus" i "falses referències vitals") ens pot proporcionar o en el que té sols rendibilitat: quin criteri de valoració de la persona humana es té? Les persones valen pel que tenen o pel que són? No estem fressant camins gens evangèlics d'injustícia, de riqueses escandalosament mal repartides, de menysteniment dels pobres, d'individualisme insolidari, d'un materialisme oposat a moltes formes d'espiritualitat i d'humanisme?

Avui, en la primera lectura, llegim un fragment d'un llibre sapiencial, l'Eclesiastès o Cohèlet, que recull una mirada i uns pensaments que -d'entrada- semblen molt pessimistes i escèptics davant les realitats humanes, però que inclouen una gran saviesa: *"Vanitat i més vanitat, deia el portaveu del poble, vanitat i més vanitat, tot és en va"* (Coh 1,2; 2,21-23).

Així, la vanitat és la inutilitat, la inconsistència de tantes coses que, aviat o tard, se'ns escapen de les mans i no podem pas controlar.

A continuació, l'autor es posa aquest interrogant: *"¿Què en treu l'home de tot esforç i de tot el neguit amb què treballa sota el sol? Després que un home s'ha esforçat a treballar amb coneixement, traça i eficàcia, ho ha de deixar tot a un altre que no s'hi ha esforçat per res. Passa els dies en el desfici i en les penes de la seva servitud, i de nit el seu cor no descansa"*.

Aquest reconeixement lúcid pot portar a buscar la saviesa del cor, que no ho vol escodrinyar tot, sinó trobar el veritable sentit de la vida.

El fragment de l'evangeli de Lluc d'aquest diumenge, partint de la petició interessada que li adreça *"un de la gent"*, referent a un conflicte amb motiu d'una herència, Jesús fa una reflexió que després explana amb una paràbola. *"Guardeu-vos de tota ambició de posseir riqueses, perquè ni que algú tingui diners de sobres, els seus béns no li podrien assegurar la vida"*

L'home ric de la paràbola, que no pensa en res més que no
(CONTINUA AL DORS)

sigui a atresorar, guardar i assegurar els seus béns, es diu a si mateix *"tens reserves per a molts anys: reposa, menja, beu, diverteix-te"*. És el retrat robot de tots aquells que fan del "déu-diner" (també "déu-prestigi", i tants "falsos déus" i "falses referències vitals"). el centre de la seva vida, on els altres, i els qui ho necessiten no compten.

Però, a aquest home Déu li digué: *"Vas errat: aquesta mateixa nit et reclamen el deute de la teva vida, i tot això que volies guardar-te, de qui serà?"*

L'error consisteix a ignorar que els béns materials no són una finalitat, sinó un mitjà; que els béns materials no s'han d'acumular en mans de pocs, sinó que s'han de distribuir i que cal compartir; pensar que amb els diners es pot comprar tot, i no és així de cap manera.

En aquesta mateixa línia es troba la pregària del salmista: *"Ensenyeu-nos a comptar els nostres dies, per adquirir la saviesa del cor"* (Salm 89).

I Sant Pau, a la segona lectura, ens diu: *"fugiu de l'amor al diner, que és una idolatria", "cerqueu allò que és de dalt, estimeu allò que és de dalt"* El que és de dalt és deixar de mirar-nos només a nosaltres mateixos i de servir uns valors purament materials, mirar al nostre voltant, ser solidaris, compartir més el que som, el que tenim i el que sabem. Dedicar més temps a la família, saber gaudir de ser i de tenir amics, contemplar la bellesa de la creació...

Pel que fa als diners, la seva utilitat és innegable. Aquí no en fem pas una falsa apologia, però el cert és que aquests no ens poden pas atorgar el sentit de la vida. Podem preguntar-nos: vivim o funcionem? en qui o en què fonamentem la meua vida? per què visc i a darrera de què vaig? quines són les referències vitals de la meua existència?

Jesús ens assevera que les millors inversions són aquelles que fan expressiu el Regne (un lloc bo on ens retrobem: vivint, convivint, estimant, creient, treballant, afrontant les dificultats, acompanyant-nos...). I justament és això que ens fa rics en humanitat i rics als ulls de Déu, alhora que ens ajuda a retrobar-nos en camins de bondat, de bé, de compromís transformador i d'esperança.

► UN SOMRIURE (Jaume Capdevila)

Un somriure costa poc, però val molt.
Qui el dona és feliç i qui el rep, l'agraeix.
Dura sols un instant, i el seu record,
de vegades, perdura tota la vida.
No hi ha ningú tan ric que no el necessiti,
ni ningú tan pobre que no el pugui donar.
És el descans per al cansat, la llum per a la vellesa,
el Sol per a qui està trist,
i un gran remei per als problemes.
Ell sol serveix com un regal.
Ningú necessita tant d'un somriure
com qui, en la seva llarga vida,
ens en va atorgar tants.
Si de donar-vos-en, me n'he oblidat
no m'ho tingueu pas en compte,
perquè la meua intenció no ha estat aquesta.

► HI HA COSES QUE NO ES COMPREN

No hi ha pas ningú que es pugui presentar dient que els diners li han salvat la vida, que els seus béns han fet que la pugui assegurar per sempre. I ningú, sortosament! Heus ací un text de George B. Shaw:

- Amb diners podem comprar plaer, però no amor.
- Amb diners podem comprar espectacle, però no alegria.
- Amb diners podem comprar un esclau, però no un amic.
- Amb diners podem comprar una dona, però no una esposa.
- Amb diners podem comprar una casa, però no una llar.
- Amb diners podem comprar aliments, però no gana.
- Amb diners podem comprar medecines, però no salut.
- Amb diners podem comprar diplomes, però no cultura.
- Amb diners podem comprar tranquil·litzants, però no pau.
- Amb diners podem comprar favors, però no perdó.
- Amb diners podem comprar la terra, però no el cel.
- Amb diners podem comprar títols, però no honradesa.
- Amb diners podem comprar benestar, però no felicitat.

Amb diners podem comprar coses i passar-ho bé (a estones), però només estimant les persones podem ser més feliços i fer més feliços els altres (sempre). Per això hi ha qui ha dit que *"no hi ha ric més pobre que aquell que sols té diners"*.

► Església del CARME d'OLOT

Sant Albert de Sicília *"A aquest poble que us honora,
puix us sap tant valedor:
Sant Albert, ara i tothora,
acollu-nos protector"* (Goigs)

Aquest dijous, 7 d'agost, després de la Missa de les 8'30 h, a l'altar de Sant Albert es beneirà l'aigua i es cantaran els goigs.

► Santuari de la Mare de Déu del MONT

Amb motiu de SANT LLORENÇ de SOUS, aquest dilluns, 11 d'agost, a les 12 h hi haurà la MISSA concelebrada a l'església del Monestir. En acabar, repartiment dels panets beneïts.

► HAN MORT I HEM PREGAT PER

Mª Teresa Roura Juanola, als 97 anys
M^a del Tura Ferran Surroca, als 90 anys
Carme Güell Jordà, als 85 anys
Elena Corominola Comas, als 93 anys
Fina Feixas Rubió, als 75 anys
Ernest Guillaumes Sidera, als 92 anys
Doneu-los, Senyor, el repòs etern !

► **BASÍLICA de SANT ESTEVE**: per les imatges a la façana.
CaixaBank ES76 2100 0008 2102 0006 9398
BancSabadell ES15 0081 0086 0900 0245 1848
► **SANTUARI de la Mare de Déu del TURA**: per la rosassa
BancSabadell ES76 00817025 5100 0108 4369